

ภาพวาดชิงหมิงริมที่ : การศึกษาจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมเพื่อการสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรม “ทะเลเมฆ”

The Riverside Painting at Qingming : a Study of Cultural Spirit Creating “Yan Yun Hai Yu”

ย่าหลิน หลี่^{1*} ปิติวรรณ สมไทย² และปานู สุวายุสรณ์³
Yalin Li^{1*} Pitiwat Somthai² and Panu Suaysuwan³

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในภาพวาดชิงหมิงริมที่ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศจีนและได้รับการสืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณจวบจนปัจจุบัน วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อศึกษาภาพวาดชิงหมิงริมที่และแปลเนื้อหาของภาพวาดที่เข้าใจยากให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจได้ง่ายขึ้นและเพื่อสืบทอดจิตวิญญาณของวัฒนธรรมดั้งเดิมให้ยังคงอยู่ในสังคมสมัยใหม่ต่อไป การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจภาพวาดชิงหมิงริมที่ผ่านวิธีการวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ การวิจัยเอกสารวรรณกรรม การวิจัยภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปเนื้อหาภาพวาดโดยการอธิบายถึงวิธีการชื่นชมภาพวาด การวิเคราะห์จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม ตลอดจนการนำเสนอแนวคิดในการตีความกับภาพวาดชิงหมิงริมที่และภาพวาดจีนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันจากการศึกษาสรุปได้ว่า ภาพวาดชิงหมิงริมที่คือจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของมนุษย์ที่สอดคล้องกับคำเปรียบเปรยที่ว่า “สูงสุดคืนสู่สามัญ” ซึ่งถือเป็นปรัชญาที่ยิ่งใหญ่และยังคงความเป็นอมตะในสังคมยุคใหม่ กล่าวคือ เป็นคำสอนให้มนุษย์ทุกคนตั้งตนอยู่บนความไม่ประมาทและเตรียมพร้อมรับมือกับอันตรายในช่วงเวลาแห่งความสงบสุขและในขณะที่เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

คำสำคัญ : ภาพวาดชิงหมิงริมที่ จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม สูงสุดคืนสู่สามัญ

^{1*} สาขาวิชาทัศนศิลป์และการออกแบบ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Visual Arts and Design, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University

E-mail : 642862993@qq.com

² สาขาวิชาครีเอทีฟอาร์ตและกราฟิกดีไซน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Creative Art and Graphic Creative, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University

E-mail : pitiwat@buu.ac.th

³ สาขาวิชาจิตรกรรมสร้างสรรค์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Creative Painting, Faculty of Fine and Applied Art, Burapha University

E-mail : panu@buu.ac.th

*Corresponding author

Abstract

This article involved with the cultural spirit contained in the riverside scene at Qingming, one of the top ten most famous paintings in China. It has been passed down from ancient times to the present. The purposes of this study were 1) to study the riverside painting at Qingming; 2) to translate the contents on the difficult paintings for the general public; and 3) to preserve the cultural spirit in modern society. This study has surveyed the riverside scene at Qingming through various research methods, including documentary and field research, data analysis, summarizing the appreciated painting, cultural spiritual analysis, and presenting the self-immersing idea in the riverside scene at Qingming painting and other similar Chinese paintings. The finding revealed the riverside scene at Qingming was the cultural spirit corresponding to the metaphor “Back to Basic” considered a great immortal philosophy in modern society. Teaching for all humans realized the caring, prepared for danger during peaceful period, with rapid technology and development.

Keyword: Riverside Scene at Qingming, Cultural Spirit, Creative Painting, Back to Basic

วันที่รับบทความ: 15 มกราคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ: 08 เมษายน 2567

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 09 เมษายน 2567

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

สังคมมนุษย์เกิดขึ้นจากการพัฒนาอารยธรรมทางการเกษตร อารยธรรมทางทุ่งหญ้าและอารยธรรมทางทะเลที่สืบทอดกันมายาวนานนับพันปี จากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งใหญ่ทั้งสองครั้งทำให้วัฒนธรรมทางวัตถุได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจในระดับสูงยังส่งผลให้ “ประเพณีและวัฒนธรรม” เจริญรุ่งเรืองตามไปด้วย (Baikae, 2021) ซึ่งทั้งหมดแสดงให้เห็นว่ามนุษย์แสวงหาชีวิตทางจิตวิญญาณ

ภาพวาดชิงหมิงริมที่เป็นหนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงเป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศจีน เป็นผลงานชิ้นเดียวที่หลงเหลืออยู่ของจางเจ็ดวน (Zhang Zeduan) จิตรกรคนสำคัญในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือและถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมระดับชาติที่ได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี ณ พิพิธภัณฑ์พระราชวังต้องห้าม เมืองปักกิ่ง ภาพวาดชิงหมิงริมที่มีขนาด 24.8X528.7 ซม. เป็นภาพม้วนขนาดยาวที่มีการจัดองค์ประกอบภาพแบบกระจาย อดุมไปด้วยฉากทิวทัศน์ ผู้คนสัตว์ ยานพาหนะ สถาปัตยกรรมและสิ่งอื่น ๆ มากมาย มีเนื้อหาบันทึกเกี่ยวกับลักษณะเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือพร้อมทั้งสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนจากทุกสาขาอาชีพในเวลานั้นหรือกล่าวได้ว่าภาพวาดชิงหมิงริมนี้เป็นเครื่องยืนยันถึงความรุ่งเรืองของเมืองตงจิงและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของราชวงศ์ซ่งเหนือ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และศิลปะเป็นอย่างสูง ตลอดจนเป็นภาพวาดที่มีเอกลักษณ์และมีชื่อเสียงทั้งในและนอกประเทศ

แม้ว่าภาพวาดชิงหมิงริมจะบันทึกบรรยากาศของเมืองตงจิงในช่วงเทศกาลเซ็งเม้งได้อย่างมีชีวิตชีวามากกว่าการบันทึกเป็นข้อความ แต่ภาพเหตุการณ์บางอย่างยังทำให้ผู้คนทั่วไปไม่เข้าใจเพราะมีการสอดแทรกปรัชญาอันลึกซึ้งเอาไว้และเป็นเรื่องยากที่จะสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามตามรูปแบบดั้งเดิมได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการสืบทอดวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของภาพวาดชิงหมิงริมที่โดยการค้นคว้าและวิเคราะห์คุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางสังคม คุณค่าทางศิลปะและ “ภาษาภาพ” ที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่สามารถบันทึกภาพชีวิตในสังคมปัจจุบันและเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 วิเคราะห์ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ด้านความเชื่อทางความงาม การจัดองค์ประกอบภาพและเทคนิควิธีการในการวาดภาพ

1.2.2 วิเคราะห์เรื่องราวในภาพวาดชิงหมิงริมินที่สะท้อนสังคม จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมของจีนสมัยราชวงศ์ซ่ง

1.2.3 ประยุกต์ใช้ความรู้จากการวิเคราะห์ภาพวาดชิงหมิงริมินเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมทะเลเมฆ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย การศึกษาประวัติศาสตร์ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ได้แก่ ภูมิหลังและเจตนารมณ์ในการสร้างสรรค์ ประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ซ่งเหนือ แนวคิดทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ซ่งเหนือและภาพวาดอื่น ๆ ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ

1.3.2 ขอบเขตด้านสถานที่ ได้แก่

1.3.2.1 สถานที่รวบรวมภาพวาดชิงหมิงริมินที่ คือ พิพิธภัณฑ์พระราชวังต้องห้าม เมืองปักกิ่ง

1.3.2.2 เมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือ คือ เมืองไคเฟิง มณฑลเหอหนาน

1.3.2.3 ทิวทัศน์ สถานที่สำคัญ สังคมและวัฒนธรรมของเมืองเยียนไถ มณฑลซานตง

1.3.3 ขอบเขตด้านการออกแบบ คือ การนำจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่มาสผสมผสานกับทิวทัศน์ สถานที่สำคัญ สังคมและวัฒนธรรมของเมืองเยียนไถเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม “ทะเลเมฆ”

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเอกสารวรรณกรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ จากนั้นจัดแบ่งหมวดหมู่ ประเภท และสรุปรูปแบบลวดลายที่เกี่ยวข้องตามข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเขียนงานวิจัยและการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในภายหลัง

2.2 การลงพื้นที่สำรวจทิวทัศน์ สถานที่สำคัญและสภาพสังคมในเมืองเยียนไถเพื่อเรียนรู้และสัมผัสถึงเสน่ห์ขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมอย่างใกล้ชิด

2.3 การสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลด้านจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่และเมืองเยียนไถ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับมาสผสมผสานร่วมกันและใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

2.4 การออกแบบแบบร่าง ตกแต่งรายละเอียดและการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม “ทะเลเมฆ”

2.5 การวิเคราะห์ผลงานและสรุปผลการวิจัย

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 การแนะนำจิตรกร

จางเจี๊ตวน (ไม่ทราบวันเกิดและวันตาย) จิตรกรชื่อดังสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือมีชื่อในวงการว่าเจิ้งเต้า (Zhengdao) เป็นชาวเมืองตงอู่ (ปัจจุบันคือเมืองจูเฉิง มณฑลซานตง) ในสมัยวัยรุ่นเขาได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่เมืองตงจิง (ปัจจุบันคือเมืองไคเฟิง มณฑลเหอหนาน) จนต่อมาได้เรียนรู้เรื่องการวาดภาพและในรัชสมัยซ่งฮุยจง (Song Huizong) เขาได้ทำงานในหอภาพของสำนักฮั่นหลิน (Hanlin) จางเจี๊ตวนมีความเชี่ยวชาญในเรื่องการวาดเส้นโดยเฉพาะภาพเรือ เกวียน ตลาด ร้านค้า สะพาน ถนนและกำแพงเมือง (Bangda, 1958) นอกจากนี้ยังเป็นจิตรกรศิลปะสำนันิยมที่โดดเด่นในช่วงปลายราชวงศ์ซ่งเหนือแต่ผลงานของเขาส่วนใหญ่สูญหายไปและหลงเหลือไว้เพียง “ภาพวาดชิงหมิงริมินที่” ที่เป็นสมบัติล้ำค่าทางศิลปะของจีนโบราณ

3.2 การอธิบายรายละเอียดภาพวาดชิงหมิงริมินที่

ภาพวาดชิงหมิงริมินที่เป็นภาพวาดสีบนผืนผ้าไหมที่อยู่ในรูปแบบภาพม้วนขนาดยาว มีวิธีการจัดองค์ประกอบภาพแบบกระจายที่ประกอบด้วยภาพฉากหลังอันยิ่งใหญ่ ตัวละครมากมายและเนื้อหาหลากหลายโดยมีจุดศูนย์กลางภาพอยู่ที่แม่น้ำเปียนเหอ (Bian He) การเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากนอกเมืองเข้าสู่เมืองตงจิงซึ่งเป็นเมืองหลวงของราชวงศ์ซ่งเหนือได้ถูกบันทึกเป็นภาพบรรยายอากาศริมคลอง ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ลักษณะเมืองและความเป็นอยู่ของผู้คนในขณะนั้นไว้อย่างมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 1 แม่น้ำเปียนเหอในภาพวาดชิงหมิงริมินที่ (ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย, 2021)

สิ่งแรกที่สะดุดตาในภาพวาดชิงหมิงริมินที่คือต้นสนและเรือที่กำลังจะลอดใต้สะพานหงเฉียว (Hongqiao) ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญของขานเมืองตงจิงฝั่งตะวันออก นอกจากนี้รายละเอียดในภาพยังประกอบด้วยเรือขนาดใหญ่หลายลำที่กำลังจะลอดใต้สะพานหงเฉียวได้ลดเสากระโดงเรือลง ริมสองฝั่งแม่น้ำมีร้านน้ำชาและโรงเตี๊ยมหลายแห่งทางใต้ของแม่น้ำและบนสะพานมีผู้คนเดินชิวๆไปมาอย่างคึกคักแต่ทางเหนือของแม่น้ำมีบรรยากาศที่เงียบสงบ ลูกเรือของเรือที่จอดเทียบอยู่ริมตลิ่งกำลังนั่งรับประทานอาหารและพักผ่อนอยู่ในโรงแรม โรงเตี๊ยมขนาดใหญ่ใต้สะพานหงเฉียวประดับประดาด้วยไฟหลากสีและมีลูกค้านั่งอยู่เต็มร้าน ในฝั่งซ้ายมือมีเรือหลายลำจอดรอลอดใต้สะพานแสดงให้เห็นถึงความกว้างใหญ่และความคึกคักไปทางตะวันตกเฉียงเหนือของแม่น้ำและถือเป็นจุดสิ้นสุดของภาพ (Bangda, 1958)

3.3 การวิเคราะห์ภาพวาดชิงหมิงริมินที่

3.3.1 จังหวะภาพ

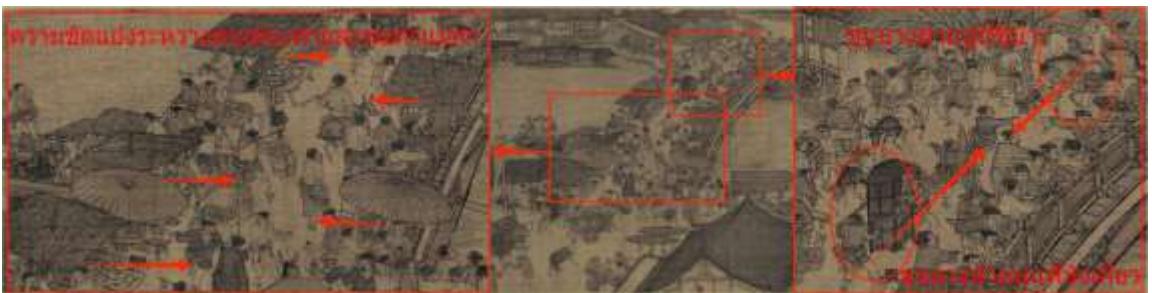
ภาพวาดที่ยืดเยื้อต้องเกิดจากการผสมผสานระหว่างการเคลื่อนไหวและความสงบนิ่ง กล่าวคือ หากภาพนั้นมีแต่การเคลื่อนไหวจะทำให้ภาพดูอึดอัดและหากมีแต่ความสงบนิ่งจะทำให้ภาพดูน่าเบื่อทำให้ทั้งสองสิ่งนี้ต้องทำงานควบคู่กันไปอย่างขาดสิ่งใดไม่ได้ สำหรับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ ผู้คนแสดงถึงการเคลื่อนไหว สิ่งปลูกสร้าง เกวียนและเรือคือความสงบนิ่ง ดังนั้นการจัดวางผู้คนจึงมีบทบาทในการกระตุ้นการมองเห็น แม้ว่าเกวียนและเรือจะเป็นวัตถุที่อยู่นิ่งแต่ในภาพวาดชิงหมิงริมินที่ถือเป็นยานพาหนะสำหรับขนส่งที่ถูกรวมเข้ากับผู้คน ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงวิเคราะห์ผู้คนและยานพาหนะไปพร้อมกัน

แม่น้ำเปียนเหอไม่ใช่แค่เพียงจุดสำคัญ (Climax) ของภาพวาดชิงหมิงริมินที่เท่านั้นแต่ยังเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฉากแม่น้ำในภาพวาดชิงหมิงริมินที่ด้วย ในอดีตเนื่องจากผู้คนในเมืองตงจิงอาศัยอยู่ริมแม่น้ำเป็นหลัก ดังนั้นจำนวนคนริมแม่น้ำจึงสะท้อนถึงความมั่นคงทางสังคมและจำนวนเรือสะท้อนถึงความเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองตงจิง (Mengjiang, 1987) จางเจ๋อตวนจัดวางผู้คนจำนวนมากไว้บริเวณแม่น้ำเปียนเหอและได้สร้างความขัดแย้งมากมายในภาพเพื่อยกระดับความเข้มข้นในการบรรยายบรรยากาศของสะพานหงเฉียวและภาพวาดทั้งหมด

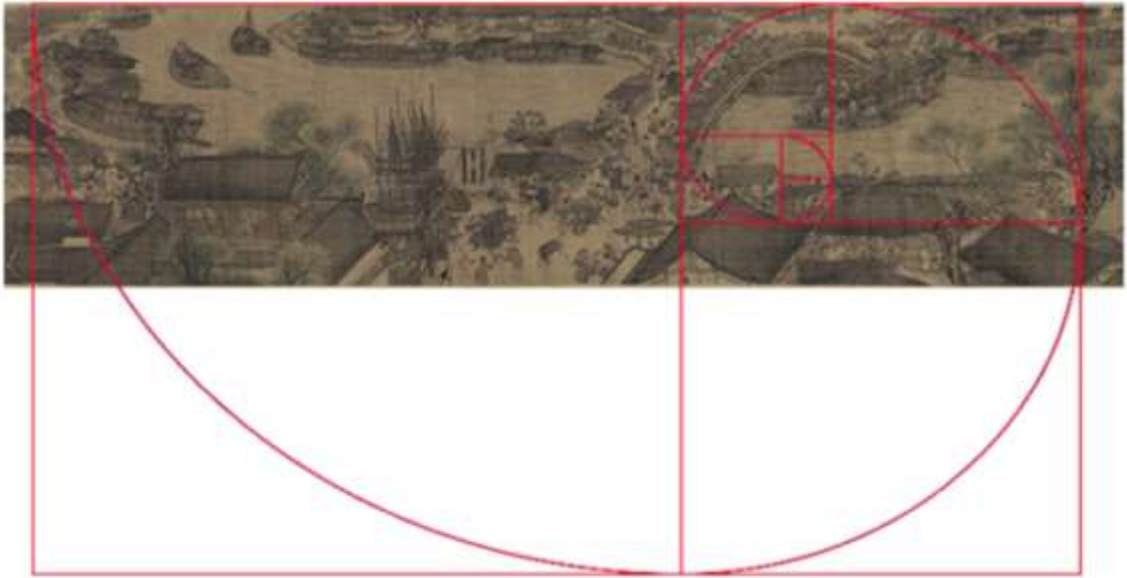
ภาพที่ 2 การเดินทางของเรือในภาพวาดชิงหมิงริมินที (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

ในภาพที่ 2 เรือหมายเลข 1 กำลังจะล่องผ่านต้นสนเข้าสู่ภาพทำให้ต้นสนทำหน้าที่เสมือนประตูที่แบ่งแยกภาพออกเป็นส่วน ๆ และเรือหมายเลข 1 เปรียบเสมือนกุญแจที่เปิดประตูเพื่อนำไปสู่เรื่องราวในเบื้องหน้า เมื่อสังเกตจากไม้พายของเรือแต่ละลำ ได้แก่ เรือหมายเลข 2, 4, 6, 7 จะพบว่าเรือกำลังแล่นจากขวาไปซ้ายและเมื่อรวมกับฉากแม่น้ำทำให้ภาพนี้มีบทบาทแสดงถึงการเคลื่อนไหวที่แข็งแกร่ง เรือหมายเลข 2 เป็นเรือที่มีคนพายจำนวนมากและกำลังจะลอดใต้สะพานหงเฉียวที่มีผู้คนเดินอยู่อย่างพลุกพล่านสะท้อนถึงฉากที่ตึงเครียดซึ่งตรงข้ามกับเรือหมายเลข 3 ที่จอดอยู่ริมตลิ่งอย่างสงบนิ่ง (Huamin, 1990) การจัดเรียงตัวละครผู้คนจำนวนมากไว้บนสะพานหงเฉียวและริมฝั่งทางใต้ของสะพานหงเฉียวเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ชม จากภาพจะเห็นพ่อค้าแม่ค้าหลายคนขายของอยู่บนสองฝั่งสะพานจนทำให้ถนนบนสะพานแคบลงและส่งผลกระทบต่อการสัญจรของผู้คน (Diyu, 2011) ซึ่งบรรยากาศดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าข้าราชการเมืองตงจึงคงจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ นอกจากนั้นบนสะพานยังมีความขัดแย้งระหว่างทหารบนหลังม้ากับข้าราชการนั่งเกี้ยวที่ไม่ยอมหลีกทางให้กันทำให้บรรยากาศบนสะพานยิ่งตึงเครียด สะท้อนให้เห็นว่าหากขุนนางฝ่ายบู๊และขุนนางฝ่ายบุ๋นไม่สามัคคีกันจะไม่สามารถนำความสุขมาสู่ประเทศชาติและประชาชนได้ (Qingxiang & Guoliang, 1981)

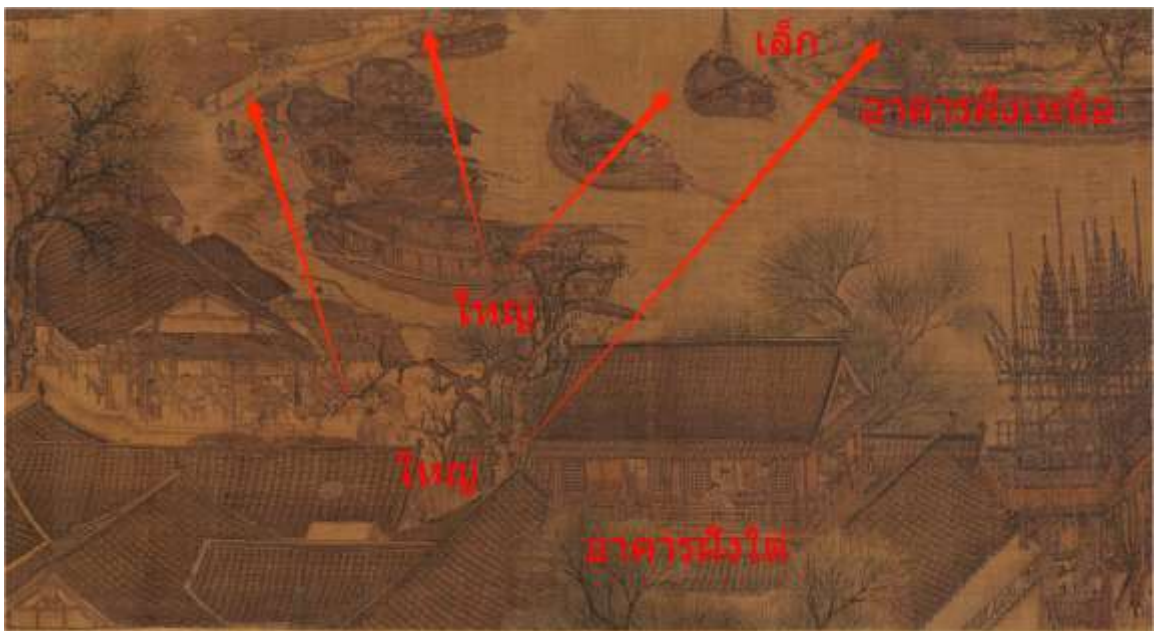
ภาพที่ 3 ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นบนสะพานหงเฉียว (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

3.3.2 การจัดองค์ประกอบภาพ

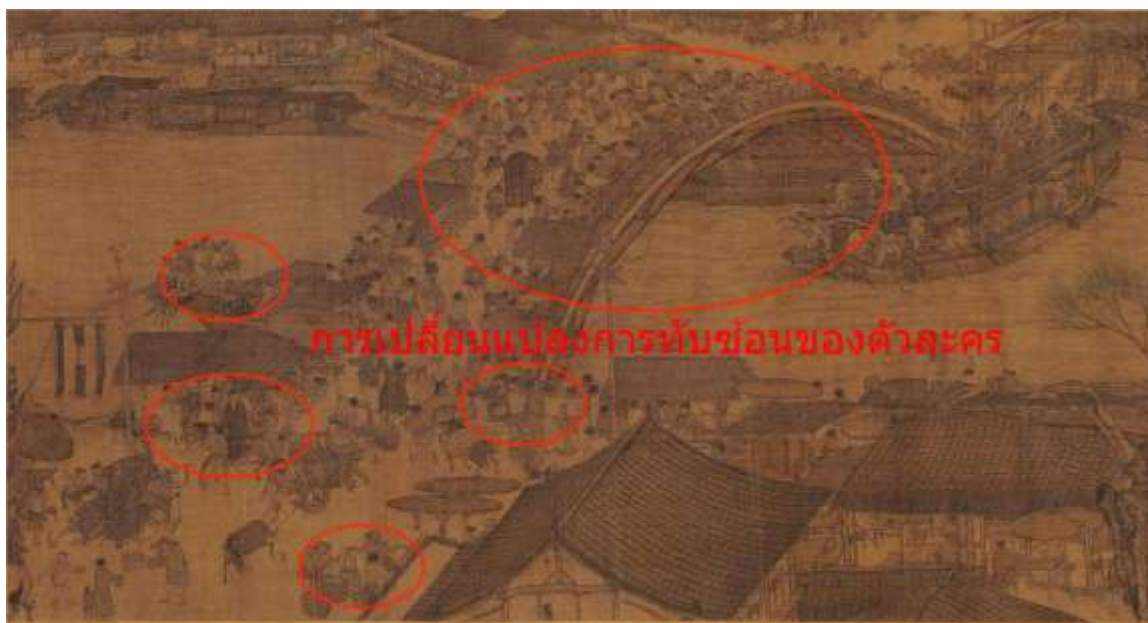
ภาพที่ 4 การจัดองค์ประกอบภาพแบบกระจาย (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

ภาพวาดชิงหมิงริมनที่มีการจัดองค์ประกอบภาพแบบกระจายซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันในภาพวาดจีนโบราณทำให้ภาพไม่ได้ถูกเน้นใจความสำคัญแค่เพียงจุดเดียว เทคนิคนี้มีหลักการจัดวางพื้นที่ภาพโดยให้สิ่งของที่อยู่ใกล้มีขนาดใหญ่และสิ่งของที่อยู่ไกลมีขนาดเล็ก นอกจากนี้จึงเจอตวนยังจัดวางมุมมองแบบบนลงล่างและวาดรายละเอียดทิวทัศน์สองฝั่งแม่น้ำเปี่ยนเหอ เขตนอกเมืองและในเมืองตงจิงจากมุมสูงเพื่อให้เห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 5 การจัดองค์ประกอบภาพแบบกระจาย (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

จากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสิ้นสุดของภาพ จะเห็นได้ว่าสิ่งปลูกสร้าง เรือ ผู้คน สัตว์และพืช ค่อย ๆ มีสัดส่วนลดหลั่นกันไปตามลำดับทำให้เกิดประสบการณ์การมองเห็นสิ่งที่คล้ายคลึงกันมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนโดยไม่ดูแปลกตาจนเกินไป จากภาพที่ 5 จะเห็นได้ว่าอาคารฝั่งใต้ของแม่น้ำเปียนเหอมีขนาดใหญ่กว่าอาคารฝั่งเหนือหลายเท่าและเห็นได้ชัดเจนว่าเรือที่อยู่ใกล้นั้นมีขนาดใหญ่กว่าเรือที่อยู่ไกลออกไป นอกจากนี้ สิ่งปลูกสร้าง เรือและผู้คนที่มีความแตกต่างกันยังทำให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงทัศนมิติจากใกล้ไปไกล

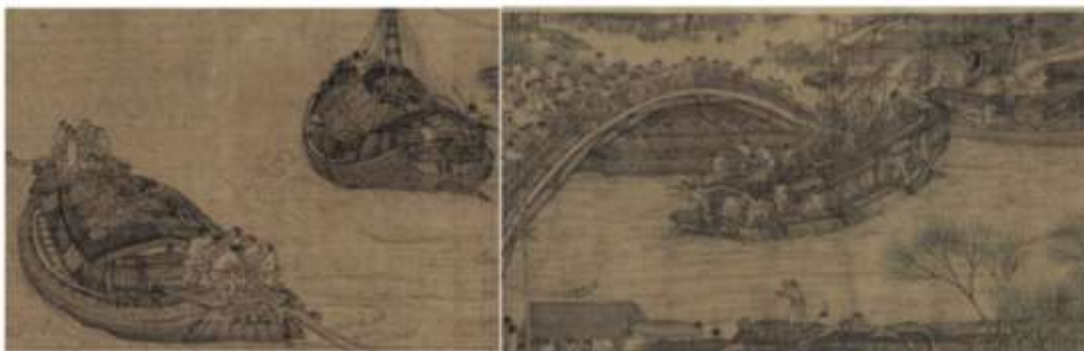

ภาพที่ 6 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการทับซ้อนของตัวละคร (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

จางเจ๋อตวนได้สร้างความขัดแย้งต่าง ๆ บนภาพวาดที่มีความยาวมากกว่าห้าเมตรด้วยการจัดวางพื้นที่ของผู้คน เรือ เกวียนและยานพาหนะอื่น ๆ เพื่อทำให้เกิดจุดไคลแมกซ์ขึ้นกันหลายจุดในภาพ ความแตกต่างระหว่างการเคลื่อนไหวและความสงบนิ่งทำให้ภาพวาดชิงหมิงริมินที่เต็มไปด้วยเรื่องราวและความสนุกสนาน การเปลี่ยนแปลงขนาดของสิ่งต่าง ๆ จากใกล้ไปไกลและความสัมพันธ์แบบซ้อนทับที่ซับซ้อนทำให้ภาพวาดมีพื้นที่ค่อนข้างลึกซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถด้านศิลปะที่แตกต่างจากศิลปินคนอื่นและความสามารถในการควบคุมบรรยากาศของภาพให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.3.3 การสร้างสรรค์ภาพมีความสมจริง

จักรพรรดิซ่งไท่จู (Song Taizu) เลือกเมืองตงจิงเป็นเมืองหลวงเพราะแม่น้ำเปียนเหอคือเส้นทางขนส่งทางน้ำที่แข็งแกร่งและสามารถตอบสนองความต้องการด้านอาหารของเมืองหลวงได้ ด้วยเหตุนี้ แม่น้ำเปียนเหอในภาพวาดชิงหมิงริมินที่จึงเต็มไปด้วยเรือจำนวนมาก เรือในสมัยราชวงศ์ซ่งแตกต่างจากเรือในยุคสมัยอื่น ๆ กล่าวคือมักเป็นเรือหลังคาโค้งและเรือท้องโค้งเพราะมีประโยชน์ต่อการบรรทุกอาหารและทำให้จุดศูนย์ถ่วงของเรือมีความสมดุล (Shoucheng, 2010)

ภาพที่ 7 เรือท้องโค้งและเชือกชักใบเรือ (ที่มา: ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย, 2021)

เนื่องจากเรือคือหัวใจสำคัญของแม่น้ำเปียนเหอ ดังนั้น ลักษณะของเรือในภาพวาดชิงหมิงริมินที่จึงมีความสมจริงเป็นอย่างมาก เรือขนาดใหญ่หลายลำมีรูปร่างแตกต่างกันและไม่มีลำใดที่เหมือนกันเลย นอกจากนี้ จางเจอตวนยังได้เพิ่มรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ มากมายเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับเรือ เรือที่บรรทุกสินค้าหนักจะมีท้องเรือจมลึก มีคนพายเรือและคนงานย้ายของอย่างโกลาหล แต่เรือบางลำดูว่างเปล่า ไม่มีคนและท้องเรือไม่จมแสดงว่าเรื่อนั้นขนถ่ายสินค้าเสร็จแล้วและผู้คนไปพักผ่อนที่ริมฝั่ง เมื่อเรือบางลำวิ่งผ่านสะพานหงเฉียวจะลดเสากระโดงเรือลงดังภาพที่ 7 ซึ่งลักษณะเฉพาะเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณของความเป็นเหตุเป็นผล

เนื่องจากในสมัยโบราณยังไม่มี “กฎแรงโน้มถ่วง” แต่จิตรกรกลับสามารถวาดภาพที่มีรายละเอียดเช่นนี้ขึ้นมาได้ แสดงว่าทั้งหมดเกิดขึ้นมาจากการสังเกตสภาพแวดล้อมรอบตัวโดยละเอียด การแสดงหลักการและเหตุผลและความตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะระดับสูง

3.3.4 การวิเคราะห์จิตวิญญาณทางวัฒนธรรม

ภาพวาดชิงหมิงริมินที่สะท้อนจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของแนวคิด “สูงสุดคืนสู่สามัญ” ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริง เหตุผลเชิงปฏิบัติและจิตวิญญาณแห่งความกังวล ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ จางเจอตวน (Zhang Zeduan) วาดภาพชิงหมิงริมินที่ขึ้นเพื่ออุทิศให้แก่จักรพรรดิซ่งฮุยจง (Song Huizong) แห่งราชวงศ์ซ่งโดยมีจุดประสงค์เพื่อเตือนราชสำนัก กล่าวคือ ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือเป็นช่วงเวลาที่เมืองตงจิงมีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก ทว่าความเจริญรุ่งเรืองนี้กลับสิ้นสุดลงอย่างกะทันหันดังเช่น “สูงสุดคืนสู่สามัญ” เพราะถูกรุกรานจากภายนอกจนทำให้เมืองตงจิงกลายเป็นซากปรักหักพังเพียงช่วงข้ามคืนและทิ้งไว้เพียงความเศร้าโศกกับบทเรียนที่ไม่รู้จบให้แก่คนรุ่นหลัง

การจัดองค์ประกอบภาพวาดชิงหมิงริมินที่ที่ประณีตผ่านปัจจัยต่าง ๆ เช่น การจัดเรียงสถาปัตยกรรม การจัดวางยานพาหนะต่าง ๆ เช่น เกวียนและเรือ ภาพริมตลิ่งของแม่น้ำเปียนเหอ ความหลากหลายของผู้คน รวมถึงการกระจุกตัวและการกระจายตัวของตัวละครในภาพซึ่งสร้างทั้งบรรยากาศที่ตึงเครียด ราบเรียบและผ่อนคลายโดยรูปภาพทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงความสวยงามที่มีระบบระเบียบ

ด้านเนื้อหาภาพวาด จางเจอตวนไม่ได้เขียนอะไรเป็นพิเศษเกี่ยวกับชนชั้นปกครองและกล่าวถึงเพียงชนบทร่มเย็นและเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ในช่วงเทศกาลเซ่งเม้งเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการบรรยายถึงบรรยากาศคนทำงานในทุกสาขาอาชีพและความบันเทิงครึกครื้นรื่นเริงของประชาชนในช่วงเทศกาลชิงหมิงด้วย

แท้จริงแล้ว เทคนิคเสมือนจริงที่ถูกวาดได้อย่างละเอียดในภาพวาดชิงหมิงริมินที่ไม่ได้มาจากรูปแบบการวาดภาพของจิตรกรเท่านั้นแต่ยังได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมจีน กล่าวคือ ความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนและความสงบสุขของประเทศเป็นอุดมคติสูงสุดของนักปราชญ์ในสมัยราชวงศ์ซ่งและในประเทศจีนมาเป็นเวลาหลายพันปี ในฐานะที่ภาพวาดคือส่วนหนึ่งที่แยกออกจากวัฒนธรรมและศิลปะจีนไม่ได้ ดังนั้นภาพวาดจีนจึงมีบทบาทสำคัญ

ด้าน “การอบรมสั่งสอน” เนื่องจากเทคนิคเสมือนจริงทำให้ “ความเป็นระเบียบ” ของภาพวาดต้องมีความชัดเจน เช่นเดียวกับความแตกต่างระหว่างบ้านหลังใหญ่กับกระท่อมในชนบทที่ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างชนชั้นเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงแนวคิดในวัฒนธรรมขงจื้อเรื่อง “หน้าที่ของจักรพรรดิ ขุนนาง บิดาและบุตรที่ดี” ทำให้ภาพวาดชิงหมิงรินที่กลายเป็น “หนึ่งในสิบภาพวาดที่มีชื่อเสียงที่สุดที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ” ในบรรดาภาพวาดจีนที่มีอยู่มากมาย การวาดภาพจากทัศนคติตามความเป็นจริงและจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริงคือจิตวิญญาณแห่งความรับผิดชอบและมีเหตุผล สะท้อนให้เห็นถึงความรักบ้านเกิด ความจงรักภักดีต่อประเทศชาติและจักรพรรดิ การยกย่องบ้านเกิดและความปรารถนาให้ประเทศเจริญรุ่งเรืองของจิตรกร

ความขัดแย้ง การเปรียบเปรยและร่องรอยของเหตุการณ์ภายในภาพสะท้อนถึงความกังวลของจางเจ๋อตวนที่มีต่อสถานการณ์บ้านเมืองและความคาดหวังต่อความมั่นคงของประเทศและสังคม แสดงถึงความระมัดระวังในเวลาที่สูง สุข ความจงรักภักดีต่อจักรพรรดิ บ้านเมืองและจิตวิญญาณที่เตรียมพร้อมสำหรับอันตรายในยามสงบของจางเจ๋อตวนในฐานะที่เป็นจิตรกรสำนักอันหลิน ในเวลาเดียวกัน ผู้วิจัยคิดว่าสาเหตุที่ทำให้ภาพวาดชิงหมิงรินที่มีการจัดวางความขัดแย้งมากมาย เนื่องจากวัฒนธรรมจีนสนับสนุนการเคารพผู้อาวุโสและรักเด็ก และสนับสนุนการเคารพผู้อาวุโสและผู้นำ ในฐานะที่จางเจ๋อตวนเป็นขุนนาง เขาจึงไม่สามารถเตือนจักรพรรดิได้โดยตรง ดังนั้นเขาจึงได้สร้างภาพวาดที่มีเรื่องราวสะท้อนจิตวิญญาณที่เตรียมพร้อมสำหรับอันตรายในยามสงบ

แม้ว่าภาพวาดชิงหมิงรินที่ของจางเจ๋อตวนจะมีขนาดใหญ่และเนื้อหาหลากหลาย แต่เขาได้จัดวางภาพโดยใช้จิตวิญญาณทางวัฒนธรรมตามคำสอนจื๊อว่า “พระจันทร์เต็มดวงแล้วก็เริ่มเป็นจันทร์เสี้ยว น้ำเต็มแล้วก็ล้น” หรือ “สูงสุดคืนสู่สามัญ” เป็นแนวทาง ตั้งแต่การระบาดของโรคโควิด-19 ในปี 2020 จนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของโลกได้รับการฟื้นฟูขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากมนุษย์ได้หยุดการฝ่าฝืนธรรมชาติไว้ชั่วคราวและการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีที่สังคมมนุษย์ภาคภูมิใจนั้นดูเหมือนจะไม่ค่อยสำคัญในช่วงเวลานี้ ดังนั้น คำสอน “สูงสุดคืนสู่สามัญ” จึงสอนให้พวกเราเห็นว่า ในขณะที่เรากำลังแสวงหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว พวกเราควรใส่ใจกับปัญหาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและมลพิษทางสิ่งแวดล้อมได้ส่งผลเสียต่อมนุษย์เหมือนน้ำที่เต็มแก้วแล้วล้นออกจนน้ำภัยพิบัติร้ายแรงมาสู่มนุษย์

3.4 การสร้างสรรค์ผลงาน

สูงสุดคืนสู่สามัญ คือสัจธรรมหนึ่งที่เตือนให้เราเตรียมพร้อมรับมือกับอันตรายในช่วงเวลาที่สงบสุข การสร้างสรรค์ผลงานภาพวาดชิ้นนี้ ด้านหนึ่งผู้วิจัยมีเป้าหมายเพื่อแจ้งเตือนชาวโลกให้ตระหนักถึงวิกฤตการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังความเจริญรุ่งเรือง อีกด้านหนึ่งเพื่อส่งเสริมให้มนุษย์อยู่ร่วมกับธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน การอนุรักษ์ธรรมชาติไม่ใช่เรื่องใหม่แต่เป็นเรื่องที่ไม่เคยนำมาปฏิบัติใช้ได้จริง ผู้วิจัยหวังว่าผลงานภาพวาดชิ้นนี้จะสามารถช่วยเตือนสติเราได้

ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ที่ประเทศไทย ผู้วิจัยและผู้คนทั่วโลกกำลังเผชิญหน้ากับการระบาดของโรคโควิด-19 และเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของโรคระบาดนี้ทำให้หลายประเทศต้องประกาศปิดประเทศเป็นการชั่วคราวซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ที่เกิดจากการปิดประเทศและการทำกิจกรรมลดลงของมนุษย์ทำให้สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู อากาศสดชื่น ท้องฟ้าสดใส น้ำสะอาดและสัตว์นานาชนิดมีการขยายพันธุ์มากขึ้น จากจุดนี้ทำให้ผู้วิจัยตระหนักได้ว่าความเจริญรุ่งเรืองของมนุษย์เป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์ต้องการเท่านั้นซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติต้องการและเมื่อมนุษย์หยุดละเมิดธรรมชาติกลับกลายเป็นการกระตุ้นความมีชีวิตชีวาของธรรมชาติให้มากขึ้น ฉากความเจริญรุ่งเรืองในภาพวาดชิงหมิงรินที่มีไว้เพื่อแสดงถึงความสุขของชาวตงจิง แต่การจากไปของผู้คนและความว่างเปล่าของตึกในช่วงโควิดนี้เป็นสวรรค์ของสัตว์นบนพันธุ์ชนิดใช้หรือไม่และสัตว์ที่เดินอยู่ตามถนนในเมืองที่เกิดโรคระบาดเป็นการเครื่องเตือนถึงยุคที่รุ่งเรืองหรือเปล่า

3.4.1 การประยุกต์ใช้จิตวิญญาณแห่งวัฒนธรรม

การสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งชื่อว่า “ทะเลเมฆ” เป็นผลงานที่สะท้อนถึงคำสอน “สูงสุดคืนสู่สามัญ” และการเตรียมพร้อมรับมือกับอันตรายในช่วงเวลาที่สงบสุขโดยมีรากฐานมาจากด้านหนึ่งคือวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นหลังความเจริญรุ่งเรืองและการเตือนผู้คนในโลก อีกด้านหนึ่งคือการส่งเสริมให้คนกับธรรมชาติอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน

การอนุรักษ์ธรรมชาติไม่ใช่หัวข้อใหม่แต่เป็นหัวข้อที่ไม่เคยนำมาปฏิบัติได้จริงอย่างยั่งยืน ดังนั้น ผู้วิจัยหวังว่าจิตรกรรมสร้างสรรค์ชิ้นนี้จะสามารถเตือนใจพวกเราได้

สุนทรียศาสตร์: อ้างอิงจากภาพวาดชิงหมิงริมินที่แต่มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบภาพใหม่โดยใช้ “การเคลื่อนไหว” เช่น นก เป็นต้น และ “ความสงบนิ่ง” เช่น สถาปัตยกรรม เป็นต้น มาเพิ่มบรรยากาศให้ภาพวาดมีชีวิตชีวา นอกจากนี้ยังใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดภาพ การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศระหว่างพื้นที่ การผสมผสานรูปแบบและปัจจัยอื่น ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม

เนื้อเรื่อง: ภาพวาดแบ่งออกเป็น 12 ส่วนอ้างอิงตามเวลาจีนโบราณที่แบ่งเป็น 12 ชั่วโมงและ 12 นักชัตรี โดยใช้นกและกิจกรรมของนกเป็นตัวดำเนินเรื่องและเป็นฉากของเทศกาลไหว้พระจันทร์ในเมืองเยียนไถ

ขนาดภาพ: 500 ซม. X 30 ซม. ภาพวาดทั้ง 12 ส่วนสามารถแยกออกเป็นภาพเดี่ยวและขึ้นชมได้อย่างอิสระ ภาพวาดแต่ละพื้นที่มีความงดงามในตนเองและสามารถพัฒนาสิ่งของตกแต่งโดยรอบได้

อุปกรณ์: กระดาษชานอู้ (กระดาษสำหรับเขียนอักษรพู่กันจีน) ปากกาตัดเส้น

3.4.2 การออกแบบภาพวาด

การจัดวางผังภาพ (Layout) โดยรวมเป็นรูปแนวชายฝั่งของเมืองเยียนไถ แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนน้ำและส่วนดิน จากนั้นนำมาขยายออกบนกระดาษขนาด 550 ซม. X 50 ซม. เพื่อสร้างภาพร่างเปรียบเทียบระหว่างน้ำและดิน โดยสีเทาคือดินและสีขาวคือน้ำ

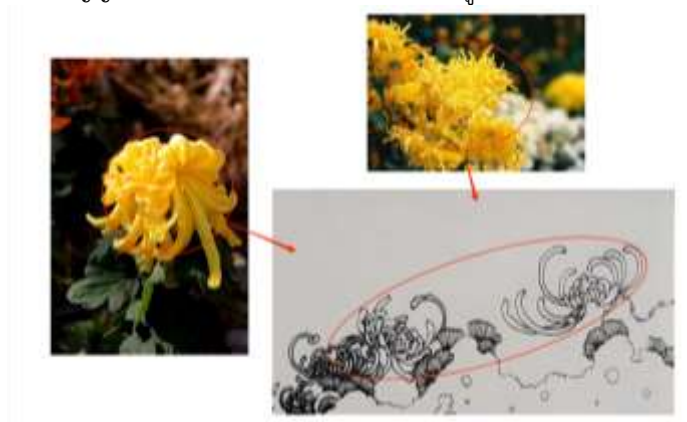
ภาพที่ 8 แนวชายฝั่งของเมืองเยียนไถ (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

เมืองเยียนไถเป็นที่รู้จักกันในนาม “รังหิมะ” หิมะในเมืองเยียนไถมีความอลังการมาก ในช่วงเทศกาลเซ่งเม้งเป็นช่วงปลายฤดูหนาวและต้นฤดูใบไม้ผลิหรือเรียกว่า “ช่วงเวลาแห่งความอบอุ่นที่ยังหนาว” การออกแบบครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปทรงเกล็ดหิมะเป็นเครื่องมือเปรียบเทียบระหว่างส่วนน้ำกับส่วนดินเพื่อสร้างขึ้นเป็นแผ่นดินเมืองเยียนไถ เนื่องจากเกล็ดหิมะธรรมชาติมีรูปทรงหกเหลี่ยมและมีขนาดที่แตกต่างกัน ดังนั้นภายในภาพจึงใช้รูปทรงหกเหลี่ยมเป็นหลัก

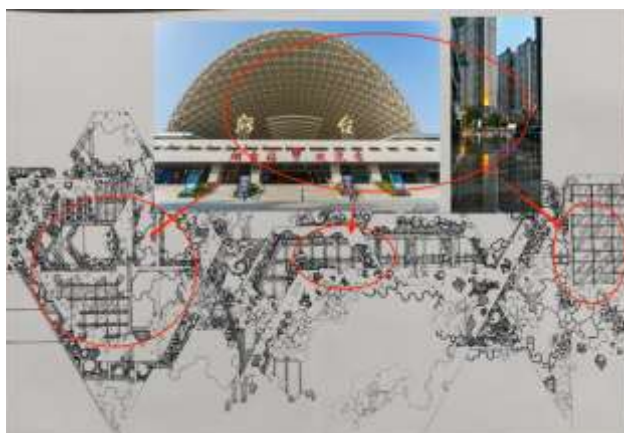

ภาพที่ 9 เกล็ดหิมะธรรมชาติมีรูปทรงหกเหลี่ยม (Yalin, 2021)

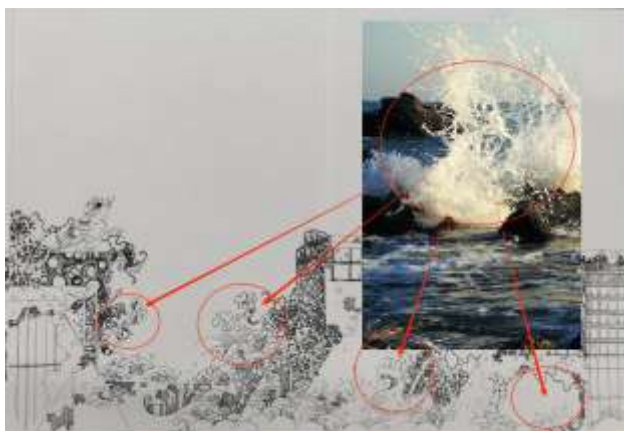
“เมื่อเจริญถึงจุดหนึ่งก็ย่อมเสื่อมลง” ดังนั้น ตัวละครในภาพวาดทะเลเมฆจึงถูกแทนที่ด้วยสัตว์และพืชพรรณธรรมชาติและใช้ดอกเบญจมาศเป็นพืชพรรณหลักในการตกแต่งภาพ นอกจากนี้ดอกเบญจมาศยังเป็นสัญลักษณ์ของปัญญาทางความคิดของปัญญาชนชาวจีนและแสดงถึงความเคารพบูชาด้วย

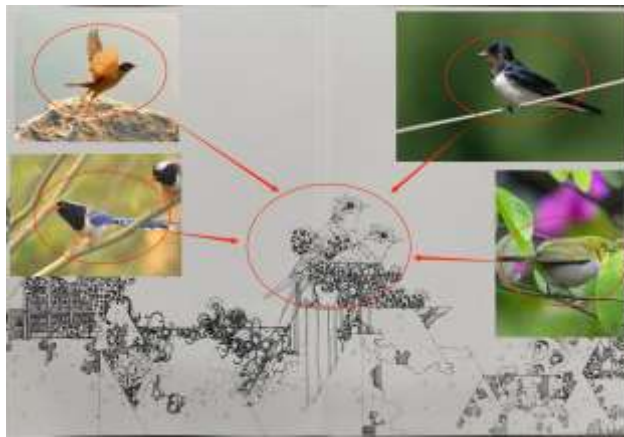
ภาพที่ 10 ลักษณะของดอกไม้และการวาดลายเส้น (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

ภาพที่ 10 ลักษณะของสิ่งปลูกสร้างและการวาดลายเส้น (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

ภาพที่ 11 ลักษณะของคลื่นทะเลและการวาดลายเส้น (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

ภาพที่ 12 ลักษณะของนกและการวาดลายเส้น (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

เมื่อได้แบบร่างแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบร่างไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและทำการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะจนได้ออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์และมีคุณค่า

ภาพที่ 13 ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์แบบร่างและให้คำแนะนำ (ที่มา: ผู้วิจัย, 2021)

ในการออกแบบภาพวาดเชิงสร้างสรรค์ “ทะเลเมฆ” ไม่เพียงแต่เป็นการฟื้นฟูภาพทัศนียภาพเมืองเขียนไถอย่างง่ายเท่านั้นแต่ยังอุดมไปด้วยสุนทรียศาสตร์ปัจจุบันของเมืองเขียนไถและสะท้อนความคิดและความรู้สึกของผู้วิจัย

เมื่อผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานเสร็จแล้ว ผลงานจิตรกรรม “ทะเลเมฆ” จะถูกจัดแสดงในรูปแบบนิทรรศการสาธารณะสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพศิลปะและสังคม

4. อภิปรายผล

วิธีชื่นชมภาพวาดเชิงหิมะริมที่ ตลอดจนวิธีใช้และการบูรณาการจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างสรรค์งานออกแบบจิตรกรรมถือเป็นประเด็นสำคัญในการวิจัย ในระหว่างการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม สภาพสังคม และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดเชิงหิมะริมที่และเมืองเขียนไถ นอกจากนี้ยังได้ทำการวิเคราะห์ภาพวาดเชิงหิมะริมที่ในแง่ของการควบคุมจังหวะและการพรรณนาภาพที่สมจริง จากนั้นจึงนำข้อค้นพบมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ โดยได้ผลลัพธ์สุดท้าย 3 ประการคือ

1. จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ภูมิหลังแห่งการสร้างสรรค์และเป้าหมายในการสร้างสรรค์ภาพวาดชิงหมิงริมินที่ นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์และข้อมูล ด้านมนุษยศาสตร์ของเมืองตงจิงและเยียนไถในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการวิจัยและการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอนาคต

2. ค้นพบจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของแนวคิด “สูงสุดคืนสู่สามัญ” ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างจิตวิญญาณแห่งการแสวงหาความจริง เหตุผลเชิงปฏิบัติและจิตวิญญาณแห่งความกังวล จากนั้น ผู้วิจัยได้นำจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมที่ค้นพบมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์จิตรกรรมใหม่ที่มีความหมายและคุณค่าสอดคล้องกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ตลอดจนสามารถนำข้อค้นพบดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีบางประการสำหรับนักวิจัยในอนาคตที่ต้องการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพวาดที่ “นำอดีตมาเป็นบทเรียนในปัจจุบัน” การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยค้นพบความแตกต่างมากมายระหว่างราชวงศ์ซ่งเหนือและเมืองเยียนไถซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลทางทฤษฎีให้แก่คนรุ่นหลังในการทำทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ตลอดจนความแตกต่างทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระหว่างสถานที่ทั้งสองแห่งนี้

3. ในการสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆจากเทคนิคการวาดภาพตกแต่งสมัยใหม่สามารถรวบรวมจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของภาพวาดชิงหมิงริมินที่ สามารถสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม สร้างแรงบันดาลใจ ความภาคภูมิใจและอัตลักษณ์ของชนชาติได้ การที่จะสร้างสรรค์ภาพวาดทะเลเมฆขึ้นมารากฐานทางวัฒนธรรมดั้งเดิมให้สมบูรณ์ ก่อนอื่นเราควรมีความเข้าใจวัฒนธรรมดั้งเดิมอย่างครบถ้วนและปฏิบัติตามกฎของวัฒนธรรมดั้งเดิม ประการที่สองคือควรเต็มไปด้วยการเคารพกฎของธรรมชาติ การวิจัยในครั้งนี้อุดมไปด้วยการเคารพต่อสถานการณ์จริงและมีเรื่องราวที่สอดคล้องกับเมืองเยียนไถซึ่งเป็นวิธีที่ตรงและง่ายที่สุดในการดึงดูดผู้คน ประการสุดท้าย แนวคิดการออกแบบควรแปลกใหม่และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ตามประเพณีได้

แรงบันดาลใจและคำเตือนของแนวคิด “สูงสุดคืนสู่สามัญ” ทำให้ผู้วิจัยพบว่าทุกสรรพสิ่งในโลกล้วนไม่เที่ยง นับตั้งแต่ประเทศชาติ ตระกูลและปัจเจกบุคคล ทุกคนควรจะต้องอยู่บนความไม่ประมาทเสมอไม่ว่าจะเป็นในด้านการเรียน การทำงาน หรือการใช้ชีวิต เราควรเตรียมพร้อมรับมือกับวิกฤติให้ทันทั่วทั้งที่และวางแผนอนาคตหลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว จางเจีตวนให้คำแนะนำโดยนัยต่อจักรพรรดิในรูปแบบของภาพวาดที่แสดงความเคารพต่อผู้อาวุโส ผู้นำหรือผู้อื่น นี่เป็นวิธีการแสดงออกที่สุภาพและเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เขาเรียนรู้เช่นกัน

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ในการวิเคราะห์เนื้อหาภาพวาดชิงหมิงริมินที่ควรเริ่มต้นจากการศึกษาสภาพสังคม วัฒนธรรม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ในยุคสมัยที่เกี่ยวข้องกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่ด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ

5.2 การสร้างสรรค์ผลงานในอนาคตควรเพิ่มองค์ประกอบที่เชื่อมโยงกับภาพวาดชิงหมิงริมินที่และเมืองเยียนไถให้มากขึ้นและสร้างเอกลักษณ์ให้ผลงานด้วยการทำเป็นภาพวาดสามมิติ

6. เอกสารอ้างอิง

Baike. (2021). *If you have a stable warehouse, you will know the etiquette; If you have enough food and clothing, you will know the honor and disgrace.*

<https://baike.so.com/doc/5398654-5636075.html>

Bangda, X. (1958). A preliminary study on the Riverside Scene at Qingming Festival. *Palace Museum Journal*, 1, 37-51.

Diyu, L. (2011). The basis of street culture: Analysis of street space nodes and related life scenes in “The Riverside Scene at Qingming Festival”. *Southern Architecture*, (4), 64-71.

- Huamin, M. (1990). The Riverside Scene at Qingming Festival: Reflects shipbuilding technology. *Chinese Cultural Relics*, (4), 75-79.
- Mengjiang, Z. (1987). The Riverside Scene at Qingming Festival: Reflects Bianhe River shipping. *Journal of Henan University (Social Science)*, 1, 72-74.
- Qingxiang, J., & Guoliang, X. (1981). Looking at the urban economy of Bianjing in the Northern Song Dynasty from “The Riverside Scene at Qingming Festival” and “Dong Jing Meng Hua Lu”. *Chinese Academy of Social Sciences*, (4), 185-207.
- Shoucheng, C. (2010). *Song Dynasty Bianhe River Boats: Deconstruction of the boats in “The Riverside Scene at Qingming Festival”*. Shanghai Bookstore Publishing House.